

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ Ημέρα Ποίησης που γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 21 Μαρτίου μας φέρνει στο νου και στην καρδιά ένα ερώτημα: Τί φέρνει η ποίηση στη ζωή μας; Ποιο είναι το αποτέλεσμα του πουπτή; Στέκεται μπροστά σε μια πηγή σε μια έρημο, με ένα συνοδαιπόρο που ακράπτη διψά. Αρχίζει τη μεγάλη ανασκαφή να βρει την πιο μεγάλη δίψα... Υπάρχει στις μακρινές οάσεις, μα θέλει να προσθέσει στην έννοια της οάσης και άλλες δικές του. Η ποίηση, για πολλούς από εμάς, γιορτάζεται καθημερινά, μέσα από την ποιητική δημιουργία που παρουσιάζουμε και αποτελεί μεγάλο μέρος της ζωής μας, ή όπως θα το έθετε ένας τρίτος, τον τρόπο ζωής μας. Η ποίηση, η μεταγλώσσα για την ερμηνεία της ζωής και της ανθρώπινης ύπαρξης.

Η ΗΜΕΡΑ όμως αυτή της Ποίησης μας αποκαλύπτει και ένα πολύ θιβερό γεγονός. Άν και η ποίηση αποτελεί για τον Ελληνισμό της Διασποράς μεγάλο μέρος της ζωής του ή καλύτερα τον τρόπο της ζωής του και συντελεί στην πολιτιστική του ανάπτυξη, δεν εκτιμήθηκε όσο θα έπρεπε η προσφορά αυτή των ποιητών μας από το σύνολο του Ελληνισμού της Παροικίας μας. Γιατί πολλά αξόλογα ποιήματα καθώς και πεζογραφήματα βρίσκονται καταχωνιασμένα μέσα στα χρονοντούλαπα αφού δεν έχουμε έναν Εκδοτικό Οίκο να τα εκδόσει και ούτε μια Ελληνική Βιβλιοθήκη να στεγάσει όλον αυτόν τον πλούτο του πνευματικού μας πολιτισμού. Σήμερα με τις τόσες έδρες Νεοελληνικών στα Πανεπιστημιακά ίδρυματα της Αυστραλίας, με τα τόσα Κλαμπς και κτήρια, μας ντροπιάζει που δεν έχουμε έναν Εκδοτικό Οίκο και μια Ελληνική Βιβλιοθήκη.

ΥΠΗΡΞΑΝ πολλές φορές στην πορεία του Ελληνισμού που λειτούργησε ο πνευματικός πλούτος από τα έχω προς τα μέσα. Η Διασπορά δηλαδή ήταν εκείνη που τροφοδότησε με πνευματικό υλικό την Ελλάδα. Όπου και αν άνθισε, από τις Συρρακούσες μέχρι την Μαύρη Θάλασσα. Τον περασμένο αιώνα είδαμε τουλάχιστον τρεις

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Ορόσημο η Ημέρα Ποίησης

φορές τον Ελληνισμό της Διασποράς να ανθίζει πνευματικά και η Πατρίδα μας να ακολουθεί τα θήματά της. Η Σμύρνη είχε την «Ευαγγελική Σχολή» στην Αλεξανδρεία με τον Καθάρη και στης Ανατολικές χώρες ήταν όλη σχεδόν η Ελληνική διανόση από την Αλεξίου μέχρι τον Χατζή. Βέβαια όλοι τα ξέρουμε αυτά. Εκείνο όμως που θέλω να τονίσω είναι ότι όλος αυτός ο πνευματικός πλούτος της Διασποράς ήταν ταυτόχρονα και μια πνευματική προσφορά του Ελληνισμού της Διασποράς προς το Κέντρο, την Ελλάδα. Άλλα πώς; Με τις Εκδόσεις Βιβλίων. Αυτά μετέφεραν τον πνευματικό πλούτο του Ελληνισμού της Διασποράς προς το Κέντρο και αυτά είναι που μένουν και έχουν την ικανότητα να επινεράσουν γενιές και γενιές στο μέλλον.

ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΜΕ υλικά αλλά πνευματικά μείναμε στάσιμοι, γιατί τα ποιήματα και τα πεζογραφήματα αποτελούν τον καθρέφτη του πνευ-

ματικού μας πολιτισμού. Θα μου πείτε ότι έχουμε ελληνικά βιβλία στη Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου του Σύδνευ, στη Δημαρχία του Μάρρικιβιλ, μερικά έχει και η Κοινότητα στο Λακέμπα και άλλα είναι καταχωνιασμένα στις αποθήκες άλλων Οργανισμών. Το γεγονός ότι αυτοί οι Οργανισμοί έχουν ελληνικά βιβλία μπορεί να μας τιμά από τη μια, μας ντροπιάζει όμως από την άλλη, αφού δεν έχουμε έναν Εκδοτικό Οίκο να εκδίνει βιβλία στην ελληνική γλώσσα. Βιβλία γραμμένα στα ελληνικά, ή ακόμη και μεταφρασμένα από άλλη γλώσσα. Ενώ ταυτόχρονα να εκδίνει στην Αγγλική γλώσσα βιβλία που γράφτηκαν στα Ελληνικά. Ξέρετε πόσοι σημαντικοί ποιητές και πεζογράφοι έχουν γράψει αξέλογες ποιητικές συλλογές και αξέλογα πεζογραφήματα και τα έχουν στιβαγμένα μέσα σε μπαούλα και χαρτοκιβώτια γιατί δεν έχουν λεφτά να τα εκδόσουν; Παροικία χωρίς λογοτέχνες και λογοτεχνία δεν

έχει μεγάλη σχέση με τον πολιτισμό.

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ λοιπόν ανάγκη να ιδρυθεί ένας Εκδοτικός Οίκος και μια Ελληνική Βιβλιοθήκη. Νομίζετε ότι είναι δύσκολο; Όχι δεν είναι! Λίγη θέληση και οργάνωση χρειάζεται. Η Ελλάδα θα δώσει λεφτά. Η Αυστραλία θα δώσει λεφτά. Οι συμπάροικοι θα δώσουν λεφτά. Τι νομίζετε ότι είναι ένας Εκδοτικός Οίκος που θα εκδόσει τα ποιήματα και τα πεζογραφήματα των ντόπιων λογοτεχνών μας; ΣΑΕ είναι να κοστίζει εκατομμύρια το χρόνο; Η Αξία όμως ενός τέτοιου πνευματικού κέντρου είναι ανυπολόγιστη. Τι θα ήταν ο ελληνικός πολιτισμός των αρχαίων σήμερα αν δεν είχαμε τα έργα του Αισχύλου, του Σοφοκλή, του Αριστοφάνη; Τι θα ήταν η επιστήμη και η φιλοσοφία χωρίς τα γραπτά του Πλάτωνα ή του Αριστοτέλη; Που θα είχαμε φτάσει χωρίς να σώσουμε στο χαρτί τον Τυφλό Ποιητή ή τα δημοτικά μας τραγούδια; Ευτυχώς που στην Παροικία μας πλειοψηφούν συντριπτικά οι νοήμονες και έχουν δώσει κιόλας την απάντηση.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ, λοιπόν, που θα εκδόσει ΚΑΘΕ ειδούς βιβλίο στην Ελληνική. Από παιδικά μέχρι ιστορικά. Από λογοτεχνία μέχρι Διδακτορικές θέσεις. Έτσι θα διεκδίκησουμε τη θέση του πνευματικού μας πολιτισμού μέσα σε ένα αλλόφυλο και διαθρωτικό περιβάλλον. Και θα χαράξουμε την ελληνική συνείδηση της Διασποράς στην αιωνιότητα. Δεν μπορούμε να τα περιμένουμε όλα από τους Εκδότες της Εφημερίδας Ο ΚΟΣΜΟΣ. Ούτε μπορούμε να περιμένουμε από τους Αυστραλούς να μας φτιάξουν βιβλιοθήκες. Εμείς να τα κάνουμε μόνοι μας και μπορούμε. Έτσι θα σώσουμε τα χνάρια της πορείας μας σε αυτή τη χώρα που διαλέξαμε για δεύτερη Πατρίδα μας. Και την 21η Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης, ας αποτελέσει το Ορόσημο που αυτή την Ιδέα –Πρόταση να γίνει πράξη. Το χρωστάμε στους ποιητές μας σαν μια έμπρακτη αναγνώριση της Δωρεάν Πνευματικής Προσφοράς τους, για την ανέλιξη του Πνευματικού γίγνεσθαι της Παροικίας μας.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
will cater for birthdays,
corporate functions,
christenings
and your next event.

Giorgio's
cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555